

**Олексій Іванович
ТЕРЕЩЕНКО,
декан
1952–1961 рр.**

Заслужений діяч науки і техніки України, почесний академік Академії прикладної радіоелектроніки, професор Олексій Іванович Терещенко народився 21 березня 1923 р. в м. Харкові. Вчився в 3-ій середній школі м. Харкова, потім в 14-ій Харківській артилерійській спецшколі. Після закінчення 1-го Ленінградського артилерійського училища брав участь у Великій Вітчизняній війні на Воронежському і 1-му Українському фронтах як командир вогняного взводу винищувального протитанкового артилерійського полку. Двічі важко поранений, інвалід Великої Вітчизняної війни. За бойові і трудові заслуги нагороджений трьома орденами і п'ятнадцятьма медалями.

Після війни закінчив фізико-математичний факультет ХДУ, потім аспірантуру. У 1953 р. захистив дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата фізико-математичних наук на тему «Деякі режими роботи багатоканального магнетрона з сіткою», в 1969 р. йому привласнений вчений ступінь

доктора технічних наук і звання професора. Олексій Іванович почав викладати ще в 1947 р., будучи студентом 4-го курсу. Одночасно з навчанням О. І. Терещенко працював в УФГІ. Вже в студентські роки у нього з'явилися перші авторські свідоцтва і винаходи.

Олексій Іванович викладав, одночасно виконуючи адміністративні обов'язки: завідував кафедрою фізики надвисоких частот, був організатором, а потім протягом дев'яти років — деканом радіофізичного факультету ХДУ, три роки — проректором ХДУ по науковій роботі.

Будучи завідувачем першої кафедри на знов створеному факультеті, Терещенко О. І. напружає молодих співробітників на створення перших лабораторних практикумів, розробку нових лекційних курсів, але головне — з перших днів існування кафедри основну увагу приділяв науковій роботі. На кафедрі щонеділі проводилися наукові семінари. Молоді співробітники прямували у відрядження в передові наукові центри СРСР, на перші наукові конференції. Крайні дипломники оставлялись для роботи на кафедрі. Плідність такої кадрової і наукової політики позначилася в тому, що вже в 1960 р. співробітниками кафедри були захищені перші 3 кандидатських дисертації, а до 1980 р. 10 випускників кафедри стали докторами наук.

Ці роки запам'яталися його учням не тільки напруженим навчанням, але і студентськими загонами, факультетськими спортивними змаганнями і навіть джазовим ансамблем (Олексій Іванович закінчив музичну школу по класу скрипки). Під його керівництвом студенти ще в 60-х створили унікальні електромозичні інструменти. Два таких інструменту давали ефект звучання оркестру.

У 1963 р. Терещенко О. І. був призначений ректором Харківського інституту гірського машинобудування, автоматики і обчислювальної техніки (ХІГМАОТ). Після перетворення в Харківський інститут радіоелектроніки (тепер Харківський національний університет радіоелектроніки), він продовжує працювати там завідувачкам кафедрою, а з 1966 р. професором кафедри фізичних основ електронної техніки. Олексій Іванович завжди знаходить час для студентів. По спогадах колишньої студентки, викладача ХНУРЕ кандидата технічних наук Пащенко Ж. Ф., навколо нього завжди були студенти, і він обов'язково знаходив час для них: розмовляв і про науку, і про життя, і про філателію. Олексій Іванович довгий час був головою суспільства філателії м. Харкова.

Терещенко О. І. — прекрасний лектор, про що свідчать неодноразові перемоги в конкурсах «Кращий лектор», що проводяться за наслідками опиту студентів. Він строгий і вимогливий викладач.

Професор умів привернути студентів в науку: у студентські наукові кухлі, наукові суспільства, передаючи їм свій «інтелектуальний спадок». Ним підготовано понад 20 кандидатів і докторів наук, надруковано більш ніж 300 наукових праць. З 1974 р. Терещенко О. І. був головним редактором Всеукраїнського міжвідомчого тематичного науково-технічного збірника «Радіотехніка».